

Maciej Mickiewicz

Zakład Bioekonomiki Rybactwa, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Porównanie średnich cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 i 2011 roku

Wstęp

Od końca lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku Zakład Bioekonomiki Rybactwa IRS prowadzi monitoring średnich cen hurtowych ryb towarowych oraz materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków i ich najważniejszych sortymentów, stosowanych przez podmioty gospodarcze prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich. Podmioty typowane do badań wybierane były pod kątem prowadzenia jeziorowej gospodarki rybackiej. Efektem tych cyklicznych (tzn. prowadzonych w odstępach dwuletnich) badań były publikacje prezentujące ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w transakcjach handlowych zawieranych w latach 1998-1999 (Wołos 2001), w roku 2001 (Mickiewicz i Chmielewski 2002), w roku 2003 (Mickiewicz 2003, Mickiewicz 2004), w roku 2005 (Mickiewicz 2005, Mickiewicz 2006), w roku 2007 (Mickiewicz 2007), oraz w roku 2009 (Mickiewicz 2010).

Publikacje te miały przede wszystkim być pomocne podmiotom gospodarczym prowadzącym śródlądową gospodarkę rybacką przy ustalaniu własnych cen. Ponadto ceny te były wykorzystywane przy obliczeniach efektywności ekonomicznej gospodarki rybackiej w opracowaniach naukowych, popularnonaukowych i różnego rodzaju opiniach czy ekspertyzach, a także stanowiły ważną informację dla podmiotów gospodarczych zajmujących się obrotem rybami i materiałem zarybieniowym, czy też dla instytucji administracji państwowej (np. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej) i samorządowej (np. Urzędy Marszałkowskie), nadzorujących gospodarkę rybacką.

Niniejsze opracowanie jest efektem badań cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2011 przez użytkowników obwodów rybackich, a więc zarówno jezior, jak i – w mniejszym stopniu – rzek oraz zbiorników zaporowych.

Materiały i metody

Informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i najczęściej stosowanych form materiału zarybieniowego stanowiły efekt badań ankietowych przeprowadzonych na przełomie października i listopada 2011 roku w 68 gospodarstwach rybackich – podmiotach uprawnionych do prowadzenia gospodarki rybackiej. Podmioty te użytkowały jeziora, rzeki oraz zbiorniki zaporowe o łącznej powierzchni 299029 ha, co stanowiło ponad 77% powierzchni wód, z których otrzymano kwestionariusze ankietowe RRW-23. Kwestionariusze te dotyczyły m.in. wielkości odłowów i zarybień obwodów rybackich w roku 2010 i służyły badaniom ekonomicznym z zakresu rybactwa śródlądowego przewidzianym w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej 2010 (Wołos i in. 2011). Dla porównania, informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego z 2009 roku zebrane zostały w 56 gospodarstwach rybackich użytkujących łącznie 276795 ha wód obwodów rybackich (Mickiewicz 2010).

Zarówno ze względu na liczebność analizowanej próby gospodarstw rybackich, jak i łączną powierzchnię wód obwodów rybackich użytkowanych przez te gospodarstwa, dane dotyczące cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego można uznać za w pełni reprezentatywne dla całej polskiej gospodarki rybackiej prowadzonej w obwodach rybackich. Należy przy tym zaznaczyć, iż w kwestionariuszach ankietowych zapytano o ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego przede wszystkim gatunków charakterystycznych dla jeziorowej gospodarki rybackiej.

Przy obliczaniu wartości średnich zastosowano metodę średniej arytmetycznej, przy czym dzielnikiem była liczba gospodarstw, które stosowały w 2011 roku cenę danego gatunku i jego sortymentu wielkościowego, odpowiednio ryb towarowych, jak i materiału zarybieniowego. Oszacowano również podstawowe miary statystyczne – odchylenie standardowe (SD) oraz współczynnik zmienności (V%), mierniki charakteryzujące zróżnicowanie tych

średnich. Wzrost lub spadek porównywanych średnich cen ryb i materiału zarybieniowego z 2009 roku i z 2011 roku określono wartością bezwzględną (zł/kg) oraz wyrażono spadkiem lub wzrostem ceny z roku 2011 (w %) w stosunku do ceny z roku 2009 uznanej za 100%.

Uzyskane wyniki porównano ze średnimi cenami hurtowymi ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych w gospodarstwach rybackich w 2009 roku (Mickiewicz 2010).

Wyniki i dyskusja

Średnie hurtowe ceny ryb towarowych w roku 2011

Średnie hurtowe ceny ryb odławianych przez badanych użytkowników obwodów rybackich charakteryzował duży zakres wartości (tab. 1).

TABELA 1

Średnie ceny hurtowe ryb towarowych, stosowane w 2011 roku, obliczone na podstawie informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych otrzymanych od 68 gospodarstw rybackich

Gatunek /sortyment	Średnia cena hurtowa (zł/kg)	Zakres cen od - do (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku / sortymentu (n)
węgorz	42,22	13,00-60,00	7,97	18,87	53
siejka	15,14	9,80-21,00	2,83	18,69	26
sielawa	14,43	9,90-20,00	2,43	16,87	39
stynka	6,90	5,00-8,40	1,42	20,65	5
sandacz	19,53	13,00-28,00	2,85	14,62	45
sum	15,40	10,00-25,00	3,50	22,71	23
szczupak	11,86	8,00-20,00	2,10	17,73	55
lin	11,42	7,28-16,00	2,04	17,89	55
karas	5,26	2,00-10,00	1,47	27,86	49
okoń DS	8,23	4,00-14,00	2,61	31,64	51
okoń M	5,03	1,50-11,66	2,03	40,38	45
leszcz D	4,62	2,20-7,00	1,28	27,61	53
leszcz S	2,89	1,00-5,50	1,02	35,34	52
leszcz M	1,68	0,50-4,00	0,77	45,80	42
krąp	1,25	0,50-3,00	0,53	42,32	31
pluć S	3,29	1,00-5,50	1,15	34,95	49
pluć M	2,18	1,00-4,00	0,71	32,84	50
karp	9,91	5,00-14,00	2,32	23,45	40
amur	9,84	5,00-14,00	2,42	24,63	21
tołpyga	5,73	3,00-12,00	2,26	39,38	31
drobnica nie-towarowa	1,23	0,40-2,50	0,82	66,53	18

Sytuacja ta może mieć kilka przyczyn. Część badanych gospodarstw rybackich nie różnicuje cen ryb na detaliczne i hurtowe, lub nie ma ustalonych cen ryb towarowych, ponieważ odławia nieduże ilości ryb przy okazji prowadzenia odłowów kontrolnych czy regulacyjnych (dotyczy to głównie gospodarstw rybackich Polskiego Związku Węd-

karskiego). Część gospodarstw działa w rejonach o mniejszej konkurencji ze strony innych producentów danych gatunków/sortymentów ryb, a zatem mogą one ustalać relatywnie wyższe ceny, niż w rejonach, gdzie działa kilka gospodarstw o zbliżonym profilu produkcji. Do wymienionych przyczyn szerokiego zakresu cen ryb towarowych zaliczyć można też różnice w wielkości połowów poszczególnych gatunków czy sortymentów ryb. Gospodarstwo połowiące do kilkudziesięciu kilogramów siei rocznie może prowadzić jej sprzedaż po stosunkowo wyższych cenach, niż gospodarstwo łowiące kilka ton siei rocznie. Inną przyczyną mogą być różne regionalne tradycje kulinarne. W regionie, gdzie tradycyjnie stynka słynie ze swoich walorów kulinarnych, warto jest dokonywać jej połowów, a także łatwiej jest ją sprzedać po wyższej cenie. Ostatnią zmienną wpływającą na ceny ryb mogą być czynniki losowe, klimatyczne, związane z porą roku dokonania odłowu danego gatunku/sortymentu, a zwłaszcza jego jednorazowo odłowionej większej ilości (np. w wypadku zimowych odłowów podlodowych czy jesiennych odłowów regulacyjnych).

Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku/sortymentu (tab. 1), może stanowić pośredni miernik intensywności gospodarowania różnymi gatunkami/sortymentami ryb. Oczywiście jest, że gospodarstwo nie połowiące stynki czy suma, lub traktujące jako przyłów sandacza czy węgorza, nie będzie ustalać ceny na te gatunki, a zatem nie jest w stanie podać jej w kwestionariuszu ankietowym.

Wartości odchylenia standardowego (SD) oraz współczynnika zmienności (V%) w większości przypadków cen były niewielkie (tab. 1). Ich większe wartości oznaczają dużą różnorodność cen stosowanych dla tego samego gatunku i/lub sortymentu przez różne gospodarstwa rybackie.

Porównanie średnich hurtowych cen ryb towarowych z 2011 roku, z wynikami badań tych cen z 2009 roku (Mickiewicz 2010) wskazuje, że nastąpił wzrost cen wszystkich analizowanych gatunków i sortymentów ryb (tab. 2).

Najbardziej, o ponad 20%, wzrosły ceny drobnicy nie-towarowej, leszcza M, krąpia, amura i płoci M. Najmniej, poniżej 1%, wzrosły ceny leszcza D, zaś nie przekraczające 10% wzrosty odnotowano w przypadku siei, lina i karasia (tab. 2). Wzrost cen ryb towarowych w 2011 roku w stosunku do roku 2009 był znacznie wyższy niż w przypadku analogicznych lat 2009 i 2007 (Mickiewicz 2010).

Przytoczone fakty nie potwierdzają tezy, że ryby należą do stosunkowo wolno drożących grup żywności, zwłaszcza w stosunku do cen całej żywności, nabiału, artykułów i usług konsumpcyjnych, czy wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw (Seremak-Bulge i in. 2008). Biorąc pod uwagę realny indeks zmian cen ryb i ich przetworów w latach 1991-2008, jedynie mięso i jego przetwory, wieprzowina i drób realnie staniały bardziej niż ryby (*op. cit.*).

TABELA 2

Zmiany średnich cen hurtowych ryb towarowych stosowanych w 2011 roku i w 2009 roku (Mickiewicz 2010)
(cena z 2009 roku = 100%)

Gatunek /sortyment	Wzrost / spadek (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz	4,16	10,94
sieja	1,07	7,61
sielawa	1,82	14,46
stynka	1,12	19,41
sandacz	3,18	19,44
sum	1,93	14,31
szczupak	1,23	11,53
lin	0,57	5,24
karaś	0,48	9,93
okoń DS	0,91	12,40
okoń M	0,67	15,32
leszcz D	0,02	0,47
leszcz S	0,42	17,00
leszcz M	0,36	27,29
krap	0,24	23,91
plóc S	0,39	13,44
plóc M	0,37	20,78
karp	1,09	12,38
amur	1,82	22,70
tołpyga	0,92	19,06
drobnica nietowarowa	0,54	78,58

Pamiętać przy tym należy o dużej dysproporcji cen zbytu (hurtowych) oraz cen detalicznych ryb. W latach 2000-2008 ceny zbytu ryb nominalnie wzrosły o 7,7%, podczas gdy ceny detaliczne o 30,7% (*op. cit.*).

Średnie ceny materiału zarybieniowego w 2009 roku

Średnie ceny materiału zarybieniowego, analogicznie jak w przypadku cen ryb towarowych charakteryzował szeroki zakres wartości, a nawet podlegały one jeszcze większym wahaniom niż ceny ryb towarowych (tab. 3).

Podobnie jak w przypadku cen ryb towarowych, sytuacja ta może mieć kilka przyczyn. Pierwszą i zapewne najważniejszą z nich jest fakt, że respondenci podawali w ankietach zarówno ceny, za jakie zakupili daną formę materiału zarybieniowego, ceny, jakie stosują sprzedając materiał zarybieniowy, jak i ceny określone na podstawie przyjmowanych, orientacyjnych kosztów wyprodukowania danego materiału. Już tylko w związku z tym podanych w tabeli 3 średnich cen materiału zarybieniowego nie można przyjmować jako średnich cen obowiązujących w gospodarce zarybieniowej, a raczej należy je traktować jako ceny orientacyjne. Określają

one w przybliżeniu rząd wielkości ceny danej formy materiału zarybieniowego. Na różnice w cenach w obrębie danej formy materiału zarybieniowego wpływają również regionalne różnice w podaży i popycie na dany materiał, a także różnice w jakości tego samego materiału produkowanego przez różnych producentów i często w różniących się warunkach klimatycznych, czy też – w wypadku węgorza zarybieniowego – różnego pod względem klasy wielkości narybku wprowadzanego na rynek polski przez importerów.

Miary statystyczne dyspersji średnich cen materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2011 – odchylenie standardowe oraz współczynnik zmienności, w przypadku wielu cen miały większe wartości, a to oznacza, iż w obrębie podanego zakresu mamy do czynienia z dużą różnorodnością cen stosowanych dla tego samego rodzaju materiału zarybieniowego.

Liczba ankietowanych gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (tab. 3), wskazuje pośrednio, jak często stosowane są poszczególne formy materiału zarybieniowego, a także jaką daną formą materiału ma rangę w gospodarce zarybieniowej.

TABELA 3

Średnie ceny ważniejszych form materiału zarybieniowego, stosowane w 2011 roku, obliczone na podstawie informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych otrzymanych od 68 gospodarstw rybackich

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Średnia cena (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Zakres cen od - do (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (n)
węgorz zarybieniowy ¹	224,29 zł/kg	44,10-523,81 zł/kg	107,02	47,72	51
sielawa wylęg	4,46 zł/tys. szt.	3,27-6,00 zł/tys. szt.	0,61	13,71	35
sielawa narybek letni	35,79 zł/tys. szt.	30,00-45,00 zł/tys. szt.	8,06	22,52	3
sieja wylęg	23,10 zł/tys. szt.	10,00-70,00 zł/tys. szt.	21,04	91,09	10
sieja narybek letni	410,33 zł/tys. szt.	200,00-600,00 zł/tys. szt.	123,61	30,13	15
sieja narybek jesienny	165,46 zł/kg	30,00-417,50 zł/kg	146,12	88,31	12
szczupak wylęg	21,63 zł/tys. szt.	6,00-70,00 zł/tys. szt.	11,11	51,35	43
szczupak narybek letni	101,62 zł/tys. szt.	80,00-200,00 zł/tys. szt.	26,94	26,51	21
szczupak narybek jesienny	22,16 zł/kg	16,50-30,00 zł/kg	3,35	15,13	42
szczupak "inne" ²	14,70 zł/kg	12,60-26,00 zł/kg	4,82	32,78	8
szczupak tarlak	12,33 zł/kg	10,00-20,00 zł/kg	3,39	27,50	6
sandacz wylęg	16,00 zł/tys. szt.	-	-	-	1
sandacz narybek letni	100,43 zł/tys. szt.	50,00-160,00 zł/tys. szt.	24,04	23,94	39
sandacz narybek jesienny	35,83 zł/kg	26,00-60,00 zł/kg	6,90	19,27	30
sandacz "inne" ²	29,00 zł/kg	24,00-35,00 zł/kg	5,35	18,46	4
sandacz tarlak	21,00 zł/kg	18,00-25,00 zł/kg	3,61	17,17	3
sum narybek letni	230,00 zł/tys. szt.	150,00-300,00 zł/tys. szt.	75,83	32,97	5
sum narybek jesienny	40,10 zł/kg	17,00-71,00 zł/kg	19,25	48,00	15
sum narybek 1+	26,67 zł/kg	21,00-30,00 zł/kg	4,93	18,50	3
sum kroczek	18,94 zł/kg	14,00-26,25 zł/kg	3,21	16,94	20
sum tarlak	17,50 zł/kg	-	-	-	1
lin narybek jesienny	16,27 zł/kg	13,00-25,00 zł/kg	3,55	21,83	11
lin narybek 1+	17,75 zł/kg	14,00-22,00 zł/kg	3,30	18,61	4
lin kroczek	14,67 zł/kg	10,00-25,00 zł/kg	3,19	21,75	42
karaś narybek jesienny	8,00 zł/kg	3,00-11,00 zł/kg	3,11	38,86	7
karaś narybek 1+	8,00 zł/kg	2,10-14,00 zł/kg	5,95	74,07	3
karaś kroczek	9,47 zł/kg	4,00-13,65 zł/kg	2,48	26,18	27
karp wylęg	5,00 zł/tys. szt.	5,00-5,00 zł/tys. szt.	0,00	0,00	2
karp narybek letni	63,58 zł/tys. szt.	30,00-100,00 zł/tys. szt.	23,22	36,51	6

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Średnia cena (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Zakres cen od - do (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (n)
karp narybek jesienny	15,30 zł/kg	11,00-25,00 zł/kg	4,32	28,25	10
karp narybek 1+	14,69 zł/kg	10,00-22,00 zł/kg	3,90	26,55	8
karp kroczek	11,84 zł/kg	9,00-17,00 zł/kg	2,05	17,29	39
karp starsze formy	11,17 zł/kg	9,00-12,00 zł/kg	1,17	10,47	6
amur narybek jesienny	16,75 zł/kg	12,00-25,00 zł/kg	5,74	34,25	4
amur narybek 1+	15,00 zł/kg	-	-	-	1
amur kroczek	13,96 zł/kg	11,00-20,00 zł/kg	3,18	22,75	11
tołpyga narybek jesienny	17,00 zł/kg	10,00-25,00 zł/kg	7,55	44,41	3
tołpyga kroczek	12,52 zł/kg	7,00-25,00 zł/kg	5,32	42,45	5

¹ materiał zarybieniowy będący efektem podchowu węgorza szklitego (montee)

² narybek starszy niż narybek jesienny

Pragniemy serdecznie podziękować naszym respondentom za życzliwość i okazaną pomoc w badaniach cen ryb i materiału zarybieniowego, jednocześnie licząc na współpracę w nadchodzących latach, co umożliwi dalsze prowadzenie monitoringu cen ryb i materiału zarybieniowego – jak mamy nadzieję – z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych gospodarką rybacką.

Zespół Zakładu Bioekonomiki Rybactwa
IRS w Olsztynie

TABELA 4

Zmiany średnich cen różnych form materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb stosowanych w 2011 roku i w 2009 roku (Mickiewicz 2010) (cena z roku 2009 = 100%)

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Wzrost / spadek (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz zarybieniowy ¹	-71,47	75,84
sielawa wylęg	0,45	111,13
sielawa narybek letni	-151,98	19,06
sieja wylęg	8,30	156,10
sieja narybek letni	86,65	126,77
sieja narybek jesienny	86,43	209,37
szczupak wylęg	-1,82	92,23
szczupak narybek letni	-7,91	92,78
szczupak narybek jesienny	0,95	104,46
szczupak "inne" ²	-2,88	83,60
szczupak tarlak	-0,67	94,87
sandacz wylęg	-2,00	88,89
sandacz narybek letni	0,91	100,92
sandacz narybek jesienny	2,77	108,37
sandacz "inne" ²	-15,43	65,27
sandacz tarlak	2,90	116,02
sum narybek letni	-60,00	79,31
sum narybek jesienny	-2,21	94,79
sum kroczek	0,55	102,97
sum tarlak	2,75	118,64
lin narybek jesienny	-1,84	89,84
lin narybek 1+	1,61	109,96
lin kroczek	0,17	101,15
karas narybek jesienny	0,00	100,00
karas narybek 1+	0,03	100,42
karas kroczek	1,78	123,20
karp wylęg	-1,56	76,28
karp narybek letni	6,58	111,55
karp narybek jesienny	2,07	115,64
karp narybek 1+	2,83	123,87
karp kroczek	0,79	107,16
karp starsze formy	1,52	115,80
amur narybek jesienny	5,42	147,79
amur narybek 1+	0,50	103,45
amur kroczek	2,27	119,44
tołpyga narybek jesienny	5,67	150,00
tołpyga kroczek	3,85	144,46

¹ materiał zarybieniowy będący efektem podchowu węgorza szklitego (montee)

² narybek starszy niż narybek jesienny

Porównanie średnich cen materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb z roku 2011, z wynikami badań tych cen z roku 2009 (Mickiewicz 2010) (tab. 4), wskazuje, że nie można jednoznacznie, tak jak w przypadku cen ryb towarowych, określić różnic wartości jako tendencji wzrostowej. Raczej można mówić o wzrostach i spadkach cen materiału zarybieniowego przy ich większych (w relacji do zmian cen ryb towarowych) zmianach.

Jednoznacznie stwierdzić można jedynie, iż w stosunku do wartości z roku 2009, spośród 37 zbadanych cen form materiału zarybieniowego, w roku 2011 wzrosły ceny 24 form, obniżyły się zaś ceny 12 form, cena narybku jesiennego karasia nie uległa zmianie.

Jeśli chodzi o najważniejsze (tzn. najczęściej stosowane) formy i najważniejsze gatunki w gospodarce zarybieniowej prowadzonej w obwodach rybackich (głównie w jeziorach), takie jak węgorz zarybieniowy, wylęg sielawy, wylęg i narybek jesienny szczupaka, narybek letni i jesienny sandacza, narybek i kroczek lina, karasia i karpia, nie można mówić o znaczących różnicach. Z wyjątkiem węgorza zarybieniowego nie przekraczają one na przestrzeni dwóch lat 3%, przy czym większość z tych różnic oznacza wzrost ceny, a jeśli nastąpił jej spadek, to maksymalnie na poziomie rzędu 2%.

Analizując zmiany i porównując ceny materiału zarybieniowego z lat 2009-2011 pamiętać należy, iż jak wszystkie ceny w warunkach gospodarki rynkowej, ich wysokość zależna jest przede wszystkim od podaży i od popytu. Z kolei podaż i popyt na tak specyficzny towar, jakim jest materiał zarybieniowy, zależne są od bardzo wielu czynników. Poczynając od tak losowych, jak warunki pogodowe panujące w danym miejscu i czasie (co ma wpływ na przebieg tarła i wzrost wylęgu do narybku w warunkach naturalnych), poprzez jakość i rodzaj zaplecza pochowowo-wylęgarniczego (co wpływa na ilość i jakość pozyskanej ikry, wylęgu i narybku), aż do regulacji prawnych dotyczących gospodarki zarybieniowej w obwodach rybackich.

Literatura

- Mickiewicz M. 2003 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w latach 2001 i 2003 – Komun. Ryb. 6: 7-9.
- Mickiewicz M. 2004 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2003 roku – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2003 roku (red.) A. Wołos, Wyd. IRS, Olsztyn: 63-68.
- Mickiewicz M. 2005 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – Komun. Ryb. 6: 4-6.
- Mickiewicz M. 2006 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – W: Rybactwo, wędkarstwo, ekorozwój (red.) A. Wołos, Wyd. IRS, Olsztyn: 173-178.
- Mickiewicz M. 2007 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2007 roku – Komun. Ryb. 6: 27-30.
- Mickiewicz M. 2010 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 roku – Komun. Ryb. 1: 12-17.
- Mickiewicz M., Chmielewski H. 2002 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2001 roku (red.) A. Wołos, Wyd. IRS, Olsztyn: 55-59.
- Seremak-Bulge J., Pieńkowska B., Kuzebski E. 2008 – Zmiana ekonomicznych warunków funkcjonowania sektora rybnego – Rozwój rynku ryb i zmiany jego funkcjonowania w latach 1990-2007 – 97: 9-26.
- Wołos A. (red.) 2001 – Wybrane aspekty gospodarki rybacko-wędkarskiej w warunkach procesu eutrofizacji – Wyd. IRS, Olsztyn: 64.
- Wołos A., Mickiewicz M., Draszkiewicz-Mioduszevska H. 2011 – Badania ekonomiczne z zakresu rybactwa śródlądowego przewidziane w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej 2010. Gospodarka rybacka prowadzona w publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących w roku 2010 na podstawie analizy kwestionariuszy RRRW-23 – IRS Olsztyn, opracowanie niepublikowane (maszynopis) dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: 27.

Przyjęto po recenzji 01.02.2012 r.

COMPARISON OF MEAN PRICES OF COMMERCIAL FISH AND STOCKING MATERIAL USED BY FISHERIES ENTERPRISES IN FISHERIES DISTRICTS IN 2009 AND 2011

Maciej Mickiewicz

ABSTRAKT. This paper presents the mean wholesale prices of commercial fish and the mean prices of stocking material used in 2011 by fisheries enterprises operating in fisheries district waters, including lakes, rivers, and dam reservoirs. The prices were calculated based on survey data obtained from 68 enterprises utilizing a combined total of more than 299,000 ha of waters that comprise fisheries districts. These were then compared to the mean prices of commercial fish and stocking material from 2009 (Mickiewicz 2010). The results obtained permit presenting significant management and practical information regarding the current prices of fish and stocking material. They also permit confirming differences in the prices of different species and types of commercial fish and stocking material. The comparative analysis of prices from two years (2009 and 2011) indicated that prices for most commercial fish increased, while prices for stocking material increased and then decreased insignificantly. The price increase of most of the commercial fish did not exceed 20%; only in the case of five species and/or varieties (bream small, silver bream, roach small, grass carp, non-commercial trash fish) did the price increase more than 20%. Of the 37 types of stocking material studied, increased prices were noted in 24 varieties, decreases in 12 varieties, while the price of one variety did not change. Decreases and increases in the prices of the most commonly used varieties of stocking material of the most important species in the fisheries districts did not exceed 3%, except in the case of eel stocking material.

Keywords: fish prices, stocking material prices, fisheries districts